

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Pikudei 5784

In memory of Julian Friedman, Yosef Avraham ben Yeshaya z"l

Shabbat Times 17:29

END 18:26

Issue 22

As was last week's parsha, this week's parsha, Pikudei, is very repetitive of what we have already read in Parshat Teruma. This week's parsha writes in great detail how the Jewish people implemented every detail that was instructed of them regarding the Mishkan.

The parsha is broken up into very small paragraphs, each one highlighting a different part of the mishkan, whether it be the Ark, the Table, the Menorah, etc., how the people designed each component exactly according to how Hashem instructed Moshe.

After listing how each item was fashioned, exactly how Hashem instructed Moshe, the Torah describes how they assembled each of those items exactly how Hashem commanded Moshe.

As soon as the people finished assembling the Mishkan, according to how Hashem instructed Moshe, the cloud of Hashem immediately descended and the glory of G-d filled the Mishkan.

What is the message of this parsha, which is also the culmination of Sefer Shemot? Why does the Torah need to repeat so many times, how everything was done according to Hashem's instructions? Why couldn't the Torah have told us at the end of assembly that everything was done perfectly according to Hashem's command?

I think the answer is that the Torah did not want us to become overwhelmed by the awesome task that it placed in front of us. How could Hashem instruct us to build Him a house in to dwell in?! Hashem fills the entire universe! He is everywhere! How is it possible to bring Hashem's presence into our physical world? It is indeed an overwhelming task and is one that could easily discourage any Jew.

If Hashem were to have asked this only of Moshe Rabbeinu, then we could excuse ourselves by saying that we are not Moshe, we do not have the capabilities of Moshe. Certainly Hashem does not expect **me** to build a mishkan for Him to dwell in!!

However, the Torah actually does command each and every one of us to build and become a mishkan for Hashem to dwell in, as the Passuk says, "Build me a mishkan, so that I may dwell inside of **them**!"

It is incumbent upon each of us to sanctify our lives to the degree that Hashem will want to live with us, in our homes, in our hearts and in our minds.

But how are we to do so? How can I, a mere mortal of flesh and blood, become so holy that Hashem will want to live inside of me?

This is a question that has bothered philosophers and theologians

for centuries.

Some religions have come to the conclusion that for a person to be holy, he must disengage from the physical aspects of this world. He should not marry, should live as an ascetic, refrain from talking, refrain from partaking in pleasurable activities, meditate, etc.

The Torah in this week's parsha teaches us how to build a mishkan, how to bring Hashem into our lives. It does not require meditation, or self affliction, or separating from the physical world.

It only requires one thing! To follow the instructions of Hashem to the letter! This is why the Torah breaks down the building of the mishkan into small bites. First prepare wood, then gold, then insert this table leg into this table top. Then build beams, then place the beams next to each other and then fasten rods to them to hold them together. One small step followed by another small step until eventually all of these small steps come together to form a house for Hashem!

Back in 2016 I had the grandiose idea of running Comrades, the 89 kilometer ultramarathon held annually in South Africa. The idea at first was overwhelming, but I read a book about how to train for the Comrades marathon. He wrote how one must break down the race into "bite-able bites and chewable chunks." If you look at the entire 89 km run as one unit, then it is too overwhelming to bear. If you break it down into one kilometer sections, then it is easier to undertake.

So too, if we ponder the goal of bringing Hashem into the world without knowing how to tackle it, then it is a goal that is overwhelming. The Torah is telling us to follow the instructions. Don't think too deeply into the matter. Just build the "bricks", or the beams, and let Hashem sort out how the mishkan will come together, bringing Him into our lives.

Kedusha, holiness, and righteousness do not require lofty meditations or deep concentrations or self deprivations, it just requires us to follow the halacha, the laws that govern our behaviors from the moment we awaken in the morning until the moment we go to sleep at night. As long as we follow the laws set forth by Hashem and his Torah, we will become the mishkan that we are meant to become, all the while enjoying a beautiful life both in this world and eventually in the world to come!

Minyanim at the kollel Shacharis 7:00 8:15
Mincha 12:50 17:40 Maariv 18:10 20:00

RCK
RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

בשעה טובה וחוצלת
אנו שמחים להזמין אתכם לסיום תוכנית מתיאדים

סיום תוכנית
אבות ובנים
19:30
ו' אדר מוצאי
שבת פקודי 16/3

אחוזת 198 רעננה

RCK
RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

NEW

DAF YOMI SHIUR
RABBI ITAMAR GIBLI

SUN-FRI | TIME 6:15 AM
STARTING
MASECHET BAVA METZIA

AHUZA 198 RA'ANANA
SECOND FLOOR
SHACHARIS 7:00 AM

0587945168

Find us on

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "פקודי" התשפ"ד

זמני השבת

17:29 END 18:26

גליון 22

להצלחת חיילי צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

לשאלות

0584810910

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: האם יש חובה לברך על הלבנה (קידוש לבנה) או שאין זה אלא כשאר ברכות השבח וההודאה שאם רואה - מברך (כמו שאינו חייב לנסוע פעם ב-30 יום לים כדי לברך עליה 'עושה מעשה בראשית')?

תשובה: יש לחקור האם ראיית הלבנה בחידושה היא זאת שמחייבת לברך ברכה זו, או שראיית הלבנה בחידושה היא רק מאפשרת לברך, אבל החיוב נובע מעצם כך שהלבנה מתחדשת.

והנה בשאר ברכות הראייה, אם אדם ראה את הים ולא בירך, שוב לא יוכל לברך עד שיעברו 30 יום נוספים מאז שראה את הים בפעם האחרונה.

אולם בברכת הלבנה, לא שמענו שצריך להימנע מלהביט בלבנה עד מוצאי השבת שבה נברך ברכה זו, ומכך מובח שאין ברכה זו כשאר ברכות הראייה, וראיית הלבנה רק מאפשרת לברך. ולכן יש חיוב לברך ברכה זו פעם בחודש.

ובאמת גם מעצם מיקומה של ברכה זו בגמרא ובשולחן ערוך ניתן ללמוד על ייחודה של ברכה זו, שהרי אין ברכה זו מופיעה בגמרא בפרק הירואה במסכת ברכות כשאר ברכות הראייה, אלא קבעה לעצמה מקום מיוחד במסכת סנהדרין, וכן מן השולחן ערוך לא סידרה עם שאר ברכות השבח וההודאה בין סימן ר"ח לסימן ר"ל (חלק אורח חיים) אלא בסימן תכ"ו ביחד עם הלכות ראש חודש. (אך בתלמוד ירושלמי ברכה זו סודרה ונשנתה ביחד עם שאר ברכות הראייה במסכת ברכות וכן הוא ברמב"ם)

שאלה: קניתי כעת כ-10 קערות הגשה מזכוכית תוצרת חו"ל באחת החנויות לממכר כלי בית. אני מתכננת לאפות עוגיות ביתיות, להניח אותן בתוך כלי ההגשה, ולשלוח את זה כמשלוח מנות בצירוף בקבוק יין. שאלתי היא, האם אני צריכה לטבול את כלי ההגשה?

תשובה: בדרך כלל מי שקונה כלי כמתנה לחברו אינו צריך הנותן לטבול את הכלי, מאחר ואצלו אין הכלי נחשב כ'כלי אכילה' אלא ככלי המיועד למתנה. אולם בנידון שאלתך שאת מניחה דברי מאכל על הכלי, יש מקום להסתפק האם משום כך זה הפוך את הכלי כבר ברשותך ל'כלי סעודה' המחייב אותך טבילה קודם ההשתמשות בכלי.

ונראה שעדיין אין זה נחשב כלי אכילה ברשותך, מאחר ואין את מתכוונת כלל לאכול מתוך כלי זה אלא רק כעיצוב של משלוח מנות, ואף מצאנו בחלק מהפוסקים סברות לגבי כלים של בית מלון ומסעדה שאין זה נחשב כ'כלי סעודה' לגבם, ואף שיש מהפוסקים ששוללים סברא זו מכל מכל, מכל מקום נידוננו הוא עדיף מחמת כמה טעמים. ולכן את לא צריכה לטבול את כלי ההגשה. אלא שיש לשאול שאלה אחרת, אם בכל זאת רצונך לטבול את כלי ההגשה, וזאת כדי לחסוך למקבלי משלוח המנות את הטרחה ללכת למקווה הכלים לטבול את הכלי, האם הטבילה שלך תועיל.

שיש מקום לומר שמאחר ואצלך אין זה נחשב 'כלי סעודה' אם כן זו טבילה קודם שנוצר החיוב, ואין טבילה זו תועיל, ואכן דנו בזה הפוסקים.

אולם למעשה נראה שהטבילה הזו כן תועיל, אך יש לטבול בלא ברכה.

ולכן לסיכום: יש לך 2 אפשרויות:

- 1) לא לטבול את כלי ההגשה, ותציני למקבלי משלוח המנות שהכלי לא טבול.
- 2) כן לטבול את כלי ההגשה, אך ללא ברכה, ולציין למקבלי משלוח המנות שהכלי טבול.

סחוק את
הברקוד

להצטרפות לקבוצת
'האכה יומית' של הרב יגל

ממקום למקום ומרחוב לרחוב. הרי שהמיקום של האם משתנה. אבל כלפי התינוק בכל הזמן הזה לא שינה מיקום, תמיד הוא היה על הידיים של אמא! האמא זה, אבל הוא כל הזמן באותו מקום.

אז נכון כשעם ישראל היה במדבר הם היו עוברים ממקום למקום ויִסְעוּ, מִחֹר הַגִּדְגָד. וַיֵּחֲנוּ, בְּטֶבֶתָּה. וַיִּסְעוּ, מִטֶּבֶתָּה. וַיֵּחֲנוּ, בְּעֵבְרָנָה. וַיִּסְעוּ, מִעֵבְרָנָה, וַיֵּחֲנוּ, בְּעֵצִיֹן גֶּזֶר. אבל באמת הם בכל הזמן הזה היו אצל ה', עם ה', ביד ה'. לא בְּעֵבְרָנָה ולא בְּטֶבֶתָּה..

מִי-יִתְּנִי כִּי-רַחֲמֶיךָ, כִּימִי, אֶ-לוֹה וְשִׁמְרִי.

בְּהִלֹּ בְרוּ, עָלֵי רֹאשִׁי, לְאוֹרִי, אֶלְף חֹשֶׁךְ.

כְּאֲשֶׁר הָיִיתִי, בְּיָמֵי חֲרָפִי, בְּסִיד אֶ-לוֹה, עָלֵי אֶהְיֶה.

וורט לשולחן שבת

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

בפרשת השבוע עם ישראל זוכה להשראת שכינה, הענן מכסה את אהל מועד וכבוד ה' ממלא את המשכן.

"וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיְכַבֹּד ה' מֵלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן ... וַיִּבְהַעֲלוֹת הָעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִסְעֵיהֶם. וְאִם לֹא יֵעָלֶה הָעָנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֵלִיתוֹ. כִּי עֲנֵן ה' עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִסְעֵיהֶם."

מבואר כאן שהיה לענן שני תפקידים. האחד השראת השכינה במשכן והשני להנחות את עם ישראל בדרך. כשהענן מתרומם העם נוסע וכשהוא נעצר חונים. "עַל פִּי ה' יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי ה' יֵחֲנוּ."

הביטוי של זה אומר מסר נפלא, עם ישראל נמצא תמיד היכן שהשכינה – הענן נמצא. הגאון ר' חיים שמואלביץ' ביאר לפי זה גמרא מופלאה.

זה ידוע שהמלאכות שאסור לעשות בשבת נלמדות מהמשכן.

לכן 'בונה' ו'סותר' הם מלאכות שאסור לעשות בשבת. אבל ישנה הגבלה שאם אדם סותר שלא בשביל לבנות אח"כ אלא סתירה לשם סתירה, הרי שזה לא מקביל למה שהיה במשכן שהרי שם היו מפרקים בשביל לבנות אח"כ. ולכן רק מי שסותר על מנת לבנות – חייב.

אבל הגמרא מציעה הגבלה נוספת, שרק במידה והוא סותר על מנת לבנות באותו מקום – יש איסור, אבל אם הוא 'סותר על מנת לבנות במקום אחר' לא יהיה בזה איסור. והגמרא מקשה הרי זה בדיוק מה שהיו עושים במשכן! מפרקים בשביל לבנות במקום אחר.

עונה הגמרא; כיון שבמשכן "עַל פִּי ה' יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי ה' יֵחֲנוּ" הרי שזה כמו סותר על מנת לבנות באותו מקום.

ומסביר הגר"ח:

כמו שאמא המחזיקה את תינוקה והולכת עימו בדרך, והיא עוברת איתו

שיעור דף היומי

עם הרב אריאל מרגי

מסכת בבא מציעא

9:10

ראשון-שישי

8:15 שחרית